

РЕШЕНИЕ

№ 2164

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10005** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба, подадена от Й. П. П. чрез адв. Н. А. срещу заповед № САГ23-РА50-269/26.07.2023 г. на главния архитект на Столична община, с която е одобрен проект за изменение на план за регулация на УПИ Х.-22,23,24,25, кв. 43, м. „Зона В-15“, район „С.“ за образуване на нов УПИ Х.-311 „за ЖС“ по външните имотни граници на ПИ с идентификатор 68134.514.311 по КККР и създаване на регулационна граница с контактен УПИ Х.-23,24.

В жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Сочи се, че атакуваната заповед е немотивирана, като са налице неясноти относно определяне на външните и вътрешните регулационни граници при така изготвения план за регулация. В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. А. моли за отмяна на оспорения акт, като претендира разноски.

Ответникът – главният архитект на Столична община чрез процесуалния представител юрк. З. оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни А. Б.-П., И. Т., И. К., В. К. и А. К. – редовно призовани, не се явяват и не се представляват. Заинтересованата страна „Хит-2019-ДС“ ЕООД, редовно призована, в писмено становище по делото чрез адв. В. оспорва изцяло подадената жалба и моли съдът да я остави без уважение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и

прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е започнало по подадено от „Аеффе“ ООД заявление вх. № САГ19-ГР00-2487/19.11.2019 г. с искане за разрешаване изработването на проект за ПУП – ИПРЗ на УПИ Х.-23,24, кв. 43 и РУП за създаване на нови УПИ Х.-311, УПИ Х.-310 и УПИ Х.-309, м. „Зона В-15“ – част от пробив [улица], район „С.“.

Със заповед № РА50-540/01.07.2020 г. на главния архитект на СО е разрешено изработването на проект за изменение на ПУП-ИПРЗ в териториален обхват: ПИ с идентификатор 68134.514.311, УПИ Х.-22,23,24,25, кв. 43, м. „Зона Б-15“, район „С.“ за образуване на нов УПИ Х.-311 по външните имотни граници на ПИ с идентификатор 68134.514.311 по КККР. Срещу тази заповед била подадена жалба от Й. П., като с решение № 4038/18.06.2021 г. по адм. дело № 2859/2021 г. по описа на АССГ, влязло в сила на 13.04.2022 г., жалбата била отхвърлена.

Проектът за ПУП бил разгледан и приет на заседание на ОЕСУТ, обективизирано в протокол № ЕС-Г-34/09.05.2023 г., като било предложено да се издаде административен акт за одобряването му. С оспорената в настоящото производство заповед № САГ23-РА50-269/26.07.2023 г. на гл.архитект на Столична община е одобрен проект за изменение на план за регулация на УПИ Х.-22,23,24,25, кв. 43, м. „Зона В-15“, район „С.“ за образуване на нов УПИ Х.-311 „за ЖС“ по външните имотни граници на ПИ с идентификатор 68134.514.311 по КККР и създаване на регулационна граница с контактен УПИ Х.-23,24.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срок и от лице, пряко засегнато от административния акт. Предвид представения нотариален акт вх. рег. № 41739/17.08.2005г. на Службата по вписванията жалбоподателят Й. П. се легитимира като собственик на 1/8 идеална част от недвижим имот, находящ се в имот с пл. № 24, за който, заедно с имоти пл. № 22, 23 и 25 е отреден УПИ XVI, кв. 43. С оспорената заповед се създава регулационна граница между новообразувания УПИ Х.-311 и УПИ Х.-23,24. Поради това имотът на оспорвания попада в хипотезата на чл. 131, ал. 2 ЗУТ за непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план недвижими имоти.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – главния архитект на Столична община, като компетентността му произтича от Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г., съгласно чиято т. 1.18, кметът на Столична община е предоставил правомощията на гл. архитект на СО да одобрява със заповед проекти за подробни устройствени планове в обхват до три квартала, какъвто е и настоящият.

При постановяването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазени са изискванията на чл. 128 от ЗУТ, свързани с оповестяване на изработването на проекта и гарантиране на участието на заинтересуваните лица в административното производство.

Налични са ясни и подробни мотиви в Заповед № САГ23-РА50-269/26.07.2023 г., както и придружаващите я документи (решения на ЕСУТ и ОЕСУТ), предвид което съдът счита, че не е налице нарушение по см. на чл. 149, т. 2 във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

По съответствието с материалния закон, съдът съобрази следното:

По делото бе допусната и изготвена съдебно-техническа експертиза, чието заключение съдът кредитира изцяло като пълно и обосновано, изготвено от правоспособно вещо лице в кръга на неговата компетентност. Относно действащия план за регулация и застрояване в частта за имоти 22, 23, 24 и 25, кв. 43, м. „Зона Б-15“, вещото лице е посочило, че това е ПУП, одобрен със заповед № РД-09-50-84/11.03.1994 г. на главния архитект на [населено място], с който за посочените имоти е отреден УПИ Х.-22,23,24,25 по общите им имотни граници и И., одобрен със заповед № РД-09-50-1416/17.11.2006 г. на главния архитект на С., с която са обособени нови УПИ Х. – 23,24 и УПИ Х.-22. Посочено е, че предвид обявената със съдебно решение нищожност на заповед № РД-05-50-990/31.07.2006 г. и оттеглянето на заповед № РД-05-50-869/14.07.2006 г., регулационната граница, проектирана по имотната граница между имоти с пл. № 24 и 25 не е в сила и УПИ Х. - 23, 24 остава незатворен от източната страна по границата с имот пл. № 25. В одобрените КККР на [населено място] със заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, имотите с пл. № 24 и 25 са нанесени в нея с идентификатори съответно 68134.514.310 и 68134.14.311. Новата регулационна граница (одобрена с оспорената заповед) между нов УПИ Х.-311, за ЖС и УПИ Х. – 23, 24 е проектирана в съответствие с имотната граница между ПИ с идентификатори 68134.514.310 и 68134.514.311, като не се предвижда придаването и отнемането на части от имоти за обособяването на УПИ. Тази регулационна линия съвпада с имотната граница по одобрената КККР между ПИ с идентификатори 68134.514.310 и 68134.514.311. Местоположението на новата регулационна линия е в съответствие с предвижданията на действащия застроителен план. Отреждането на обособения нов УПИ Х.-311 за жилищно строителство отговаря на предвижданията за територията с ОУП на Столична община за зона Цз (зона централна със смесено застрояване). За отредения нов УПИ Х.-311 в съответствие с имотните граници на ПИ с идентификатор 68134.514.311 е осигурено лице по действащата улична регулация. При изработването на проекта са спазени изискванията на Наредба № 8 за обема и съдържанието на устройствените планове, както и на Наредба № 7 за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони.

Предвид гореизложеното съдът счита, че административният орган е издал законосъобразен акт, в съответствие с изискванията на материалния закон, като не се установяват нарушения на приложимите материално-правни норми. От оспорената заповед, с която се одобрява проекта за изменение на плана за регулация, както и от графичната ѝ част, става ясно в какво се изразява посоченото изменение, а именно: в създаване на регулационна граница между УПИ Х. – 23, 24 и новосъздадения УПИ Х.-311, която се обособява по външните имотни граници на ПИ с идентификатор 68134.514.311. В случая регулационните граници се привеждат в съответствие с имотните, за което е налице и изрично законово основание по чл. 134, ал. 2, т. 2 на ЗУТ, като в случая имотът на жалбоподателя не се засяга по негативен начин, тъй като не се предвижда отнемането на площ от него.

Ето защо предвид липсата на отменителни основания по чл. 146 от АПК спрямо оспорения административен акт, то заповед № САГ23-РА50-269/26.07.2023 г. на главния архитект на Столична община следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна, а жалбата срещу нея – отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се

дължи юрисконсултско възнаграждение, което е своевременно поискано и съдът определя на 100 лв. съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, подадена от Й. П. П. чрез адв. Н. А. срещу заповед № САГ23-РА50-269/26.07.2023 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 3 от АПК Й. П. П., ЕГН: 61003627 да заплати на Столична община сумата от 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: